

Embeds- og Bestillingsmand med Undtagelse, af selve Ministeriernes Personale kunde betragte sig som pensionsberettiget Embedsmand, blev Spørgsmaalet saavel om disse Funktionærers Pensionsberettigelse som om, paa hvilken Maade de eventuelle Pensioner ville være at udrede, paaany taget under Overveielse.

Ligesom Ministeriet nu paa den ene Side maatte antage, at der ikke derved, at der i den nævnte Lov opføres Gager for Overlægerne ved Sindsfygeanstalterne, er skeet nogen Forandring i Spørgsmaalet om disse Embedsmænds Pensionsret, da Gagerne ogsaa efter denne Lovs Emanation vedblivende opføres paa Anstaltens Budgetter og afholdes paa samme Maade, som Anstaltens øvrige Udgifter, saaledes maatte Ministeriet paa den anden Side fastholde den Ansættelse, som Man ogsaa ved at bevirke det tagne Forbehold indført i Bestallingerne var gaaet ud fra, at der bør tillægges disse Overlæger og deres Enker Ret til Pension og det navnlig saaledes, at Pensionsberettigelsen regnes fra deres Ansættelse som Overlæger.

Der synes ikke at være nogen Grund til at udelukke disse Lægeposter, hvis behørig Baretagelse udkræver en ganske særegen Førdannelse og særegne Evner, og som, naar henføres til at det ved Regulativerne er forment Overlægerne at overtage Praxis udenfor An-

stalterne og at modtage Patienter i privat Pleie, ikke kunne siges at være bedre afslagte end andre Lægeembeder, fra den Udgang, der er aabnet disse til at see deres og deres Familiers Fremtid nogenlunde betrygget.

Naar Ministeriet, uagtet de Grunde, der saaledes tale for at Embederne som saadanne burde medføre Pensionsberettigelse, dog i nærværende Lovudkast har indskrænket sig til at foreslaae de for Tiden ansatte Overlægers Pensionsret anerkjendt, er dette begrundet dels i, at muligt indtrædende Forandringer i Anstaltens Stilling saaledes at de fra Anstalter af en mere provindsiel Karakter gif over til at blive egentlige Statsinstitutioner, maatte gjøre en videregaaende Lovbestemmelse overflødig, dels i at det, selv om Man ikke vil billige, at Embederne som saadanne tillægges Pensionsret, dog i al Fald vil findes, at Billighed taler for, at de nu ansatte Overlæger, der, da de modtog Embederne, havde Anledning til at antage, at der vilde blive tilstaaet dem Pensionsberettigelse, erholdt denne.

Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om, af hvilken Kasse de eventuelle Pensioner ville være at udrede, formenes det, at det saalange Anstalterne bevare deres provindsielle Karakter, vil være det Korrekteste, at Udgifterne ikke overtages af Statskassen, men afholdes paa samme Maade som Anstaltens øvrige Udgifter.